

trdijo Angleži, da so oni poprej boljše in večje imeli kakor Španjolci, in da je Edvard I. za dobro konjsko in govejo pleme na Španjsko lepih ovác poslal in iz teh so se zaplodile na novi paši španjske, po celem svetu zavolj svoje lepe volne sloveče ovce.*)

(Dalje prihodnjič.)

Naznanilo in vabilo.

Slovenske Matice odbor bode v četrtek 7. marca 1867 ob 5. uri popoldne v mestni dvorani imel VI. sejo, h kateri ste uljudno vabljeni.

V tej seji bode ta-le

vrsta razgovorov:

1. Bral se bode in potrdil V. odborove seje zapisnik.
2. Poročilo o računu, ki je bil podan II. občnemu zboru.
3. Tajnikovo poročilo o važnejših dopisih, novih udih itd.
4. Rešile se bodo naslednje prošnje:
 - a) Anton Brodnik, gimn. profesor v Kranji, prosi, da bi Matica dijakom ondašnje gimnazije darovala nekoliko iztisov „Zgodovine slovenskega naroda.“
 - b) Viša c. kr. državna pravdnija v Trstu prosi, da bi Matica nekoliko iztisov svojih knjig darovala primorskim kaznilnicam.
 - c) C. k. državna pravdnija v Ljubljani prosi, da bi Matica nekoliko iztisov svojih knjig darovala kaznilnicama v Karlav-u in Lonkovcu.
5. Posameznih odbornikov nasvetje.

Iz Slovenske Matice odbora v Ljubljani 25. februarja 1867.

Dr. Lovro Toman, prvosednik.
Anton Lésar, odbornik in tajnik.

Dopisi.

V Buda-Peštu 19. sveč. V. B. — Dopolnjeno je! Magjari imajo svoje od dunajske vlade neodvisne ministre, skupaj 8; imenujejo se: grof Juli Andraš, predsednik ministerstva in minister vojaštva; grof Juni Festetič, minister na kraljevem dvoru (brez redovnega posla); baron Jožef Eötvös, minister poduka; baron Bela Venkheim, minister notranjega opravljanja (politični minister, kar je bil nekdanj na Dunaji Bach, Schmerling, Belkredi); Melhior Lonyai, finančni minister; grof Jure Mikó, minister za poljedelstvo in pošte; Štefan Gorove, minister za kupčijo in obrtništvo; Boltizár Horváth, minister pravosodja. Magjarski časniki sami priznavajo, da Magjari niso nikdar mislili, da jim dunajska vlada tako popolnoma spolni njihovo voljo. O imenovanih ministrih ne vem nič drugega povedati, kakor to, da so vsi trdi Magjari; mnogo novih magjarskih ministrov je bilo po prekucijah l. 1848/9 v tuje dežele pobegnili; njih sposobnost za ministerska opravila magjarski časopisi močno hvalisajo; toliko se sme brez dvombe reči, da bodo za magjarstvo delali na vse kripnje, — kakošna tedaj bode za nemagjarske narode, se bo kmalu kazalo. — Na poslavljenje novoizvoljenih ministrov je bila včeraj v Buda-Peštu svečnica. Magjarski časopisi bodo zdaj po svetu trobili, da je radost nad dvalizmom na Ogerskem splošna; al temu ni tako: najmanj polovica ogerskih stanovnikov resno prevdarja, kako se bodo nesrečnega dvalizma znebili; ako ne pojde z lepo, pa pojde z grdo, al pasti — tako se pogostoma sliši — dvalizem mora, naj veljá kar hoče, da zopet obveljá prislovica cesarjeva „viribus unitis“ (z zedinjeno močjo)

*) Izvirek žlahnih španjskih merinoških (pomorskih) ovác je do drugje, a ne iz Angležkega. Vred.

a ne „viribus divisis“ (z razcepljenimi močmi) v Zalitavii in Predlitavii! — Tudi Vam zagotoviti morem, da vojaški krogi niso prav nič zadovoljni z dvalizmom; med častniki se neka klavernost očitno razodeva, kajti bojé se za Avstrijo. Od Deakove stranke skovani dvalizem še celó levičnikom (Tisovi stranki) ni po volji, in kar se je v različnih časopisih bralo, da je bila Deakova podoba na več krajih v Peštu z nogami teptana, to ni izmišljeno, to je gola istina. Ko sem včeraj po osvetljenih ulicah korakal, slišal sem iz mnogih ust: prav tako je bilo leta 1848! — Ako bi bil grof Belkredi Magjare bolje poznal, on bi bil Avstrijo gotovo dvalizma obvaroval, ne bilo bi mu treba tako na mah ministerstva zapustiti; toda premehki mož se je dal predolgo Magjarom za nos voditi. Brž ko je baron Beust avstrijski minister postal, so Magjari Belkredi-ju hrbét pokazali ter z baronom Beustom zvezo sklenili; vstop Beustov v dunajsko ministerstvo se smé spočetje dvalizma imenovati. Magjari se sami s tem ponašajo, da so največ pripomogli v to, da je Beust, zapustivši svojo saksonsko domovino, na Dunaji ministerstvo dobil, ker Beust je bil Magjarom že pred tem zarad tega znan, ker je brat njegov na zgornjem Ogerskem v Gyöngyös-u oženjen z grofinjo Almašy-evo. — Pripoveduje se, da je dunajska vlada le s tem pogojem magjarsko ministerstvo dovolila, da deželni (ali kakor ga Magjari imenujejo, državni) zbor v Peštu novo postavo za vojaštvo sprejme in 50.000 mož precej na noge postavi. Ako je to res, človeku na misel hodi, ali bode samo magjarski narod moral onih 50.000 vojakov dati, ali pa bodo morali tudi Slovaki, Srbi, Rumuni, Rusini in Slovenci svoje sinove k temu krdelu odrajtati in celó tudi sedmograški Rumuni in Hrvatje primerno število ovim 50.000 dodati? Naravno bi bilo misliti, da prevzamejo sami Magjari to število, ker nemagjarski narodi ogerske krone se po dvalizmu bojé pogube. In čemu bode ovih 50.000 mož brž treba? Al morebiti Prusi že tako silno rožljajo z orožjem? ali bodo morebiti Magjari zdaj 50.000 vojakov zato na noge postavili, ker v poslednji vojski niso nobenih prostovoljcev Avstrii v pomoč dali? ali je mar 50.000 mož za to treba, da so pokrovitelji in varhi dvalizma? saj vendar ovih 50.000 mož ne bo treba Turkom v pomoč — proti turškim Slovanom? — Magjarski časopisi so tako nesramni, da sedaj federaliste opominjajo, naj se nikar dvalizmu ne zoperstavljajo; naj lojalno pomagajo, da se dožene popolnoma!! Ali dvalisti ne vejo, da federalisti stavijo Avstrijo na svoje čelo in da posamne dežele, samoupravne (avtonomne) domá, ostanejo v ozki zvezi z enotno državo? — da oni dajó deželam, kar deželam gré pod ustavno vlado, pa tudi državi kar državi gré? „In hoc signo“ pa si grejo federalisti z dvalisti popolnoma navskriž. Ako Magjari tolmačijo lojalnost po svoje, jo drugi narodi avstrijski tolmačijo tudi po svoje. Prihodnost bo kazala, čigava lojalnost je prava! Naj mi Magjari ne zamerijo, da se bojim njihove lojalnosti, odkar so v ječo posadili dr. Zah-a, profesorja na slovaški gimnazii v Revuci in tamošnjega notarja Štefančok-a dali zatkniti, ker sta se predrznila, svoje slovansko čutje očitno in pošteno razodeti. — Bati se je, da ne bode dolgo trpelo, pa bodo ubogi Slovaki še te dve národni gimnazii, kateri imajo v Revuci in v banski Bistrici, zgubili, kajti magjarski minister poduka, baron Eötvös, utegne za dobro spoznati, da se slovanska mladež v magjarskem jeziku podučuje. — Iz vsega tega lahko sodite, da vsacega pravega Avstrijana z velikim strahom navdaja prihodnost, in to po pravici.

Dunaj 16. febr. — Zadnje dni je na dunajskem vseučilišču med slavjanskimi dijaki postalo močno gi-